

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Ioannis Andrae Hoffmanni Ivris Vtrivsque Doctoris In
Academia Ienensi Collectio Selectorvm Opvscvlvm De
Vnionibvs Electorvm S.R.I.**

Hofmann, Johann Andreas

Ienae, MDCCLII

VD18 12896357

Capvt I. Vnionis Electoralis Definitione Nominali Et Reali.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18247

I. N. I.

CAPVT I.

DE

VNIONIS ELECTORALIS DEFINITIONE NOMINALI ET REALI.

§. I.

DE vnione electorali disserturis haud equidem propositum est, circa verborum corticem diu haerere: cum tamen logices praecepta, quae dissertationem academicam conscripturi obseruare solent, nominis euolutionem operi praemittere postulent & in omni negotio verborum prima ratio haberi debeat, pauca quaedam circa haec ipsa praefari & notari licebit.

§. II.

Quod igitur VNIONIS vocabulum attinet, illud ab *uno* deriuari nemo facile negabit; quod idem

A

tamen

tamen & nonnunquam principium numeri denotat, pro *solo* accipitur, vt quando TERENTIUS in *Adelphi* actu I. scen. II. ait: *Illum curo vnum*, i. e. solum. Atque in hoc significatu verbum istud ad conchae maritimae partem traxerunt Romani, quem Graeci *μαργαρίτην*, nostrates *eine Perl* dicere consueuerunt, ex hac, vt videtur, ratione, quod nunquam, nisi vnica margarita discreta in qualibet concha reperitur. ISIDOR. *lib. 16. Etymol. cap. 10.* BRISSON. in *Lex. Iur. verb. Vnio.* Quamuis vero margaritarum frequens in iure nostro fiat mentio, *L. 19. §. 18. de aur. & arg. leg. l. 25. §. 11. eod. l. 27. §. 30. ad l. Aquil.* item in *l. 17. §. 1. de praescr. verb.* vbi margarita in plurali numero legitur. Vnionis tamen etiam vox occurrit in *l. 6. ff. de aur. & arg. leg.* vbi Marcellus casum proponit, quo Seia ab herede Publico Meuio ita legauerat: Antoniae Tertullae do, lego *vnionem* cum hyacinthis, & cum postea testatrix vnionem soluisset, neque vllum mortis tempore intra ornamenta sua vnionem reliquisset, quaerit: an heres ex causa fideicommissi aestimationem rei, quae in hereditate non est, praestare debeat? insimulque non debere, respondet, idemque iuris esse *§. 1. d. l.* scribit, si probari possit, Seiam vniones & hyacinthos quosdam in aliam speciem ornamentum conuertisse.

§. III.

Alio tamen sensu vox *vnionis* ab auctoribus latinis accipitur, vt nim. idem sit, ac *concordia*, *consensus*, Graecis *ἔνωσις* dicta. Illud saltem discriminis inter haec duo vocabula notandum, quod vnionis vox in priori significatu accepta, masculini sit generis, vt

vti grammatici loquuntur, in posteriori vero feminini, vid. *d. l. 6. pr. de aur. argent. leg.*

§. IV.

ELECTORALIS porro verbi natales longinquo petere haud opus erit, cum cuilibet constet, ab ELECTOR illud oriri, atque hoc ab *eligo*, quod idem est, ac e pluribus rebus vnam lego, siue secerno. Hoc quippe iuris tributum est nonnullis imperii sacri Romano-Germanici principibus, vt post mortem imperatoris praeficiendum soli eligant, illique administrationem eius committant, vid. *A. B. cap. 2. §. 1. 2. seq.*

§. V.

Etsi vero ELECTORES isti in se, & separatim spectati singulares existant, & quilibet non, nisi vnicam repraesentet personam, in collegium tamen, quotiescunque officii hoc exposcit ratio, congregari, & vniri solent, vt sic corpus aliquod mysticum constituent. Nam & extra illud electionis, illorumque, quae isti adhaerent, negotium, communis utilitatis gratia eos conuenire, & in vnum quasi coire, nec non certa pacta inter se concedere posse, ex iure publico discimus. Idque cum iam factum, & conuentio quaedam inter illos sit inita, nomen hinc *Vnionis Electoralis*, vulgo *der Churfürsten Verein*, prodiit, de qua in praesenti, quantum quidem ingenii vires permittunt, differere animum induximus.

§. VI.

Definiri autem poterit haec *Vnio Electoralis*, quod sit *conuentio inter S. R. I. electores de negotiis quibusdam publicis,*

publicis, tum totius imperii utilitatem, tum ipsorum quoque electorum auctoritatem concernentibus, unanimes consensu inita.

§. VII.

Totum hoc negotium rectius intelligetur, si primum causam istius efficientem, deinde materialem & formalem, tum quoque obiectum, ac demum finem considerauimus, id quod sequentibus capitibus praestare annitemur. Sit itaque

CAPVT II.

DE

VNIONIS ELECTORALIS
CAUSA EFFICIENTE.

§. I.

Quemadmodum cuiuslibet rei vt plurimum duae reperiuntur causae constituentes, siue efficientes, remota vna, altera proxima: ita ad hanc quoque conuentionem duae concurrunt causae, remota sc. & propinqua. Quarum illam dicimus esse ELECTORES, hanc vero illorum consensum, per quem vnio ista immediate in esse suum deducitur. Quantum ad ELECTORVM personas, iam supra monuimus, appellationem eos accepisse a potestate eligendi imperii caput, quam iisdem, non quidem primitus tribuit, sed potius ex consuetudine tributam firmavit Carolus IV. gloriosissimus imperator, vigore sanctionis imperialis, quae a sigillo aureo appenso communiter Aurea Bulla audit. Vernacula lingua *Chursürsten* dicuntur a *Churen* seu *Köhren*, quod priscis Germanis fuit *eligere*.

SCHVVED.

